

ע"פ 8634/08 - מדינת ישראל נגד צימרמן אריך

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעורוים פליליים
עפ"ת 16-08-8634 מדינת ישראל נ' צימרמן אריך
06 אוקטובר 2016

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערערת
מדינת ישראל
על-ידי ב"כ ע"ד רשות צalach-מימון
נגד
צימרמן אריך
המשיב
על-ידי ב"כ ע"ד טטיאנה ויס משרד ע"ד ארבל

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

בפני הودעת ערעור של המדינה על קולות העונש אשר הוטל על המשיב.

נגד המשיב הוגש מלכתחילה כתוב אישום על עבירה נהיגה בשכרות. הוא לא היה מיוצג והופיע לפני בית משפט כאמור [כב' הש' צ. משה] בגפו והגיע טרם הדיון לפני בית המשפט להסדר טיעון עם התביעה. על-פיו, כתוב האישום תוקן ובמקום עבירה השכרות לעבירה של נהגה תחת השפעת משקה משכר בגין לתקנה 26(2) לת"ת, כאשר כמהות האלכוהול על-פי העובדות נותרה על כנה - 330 מ"ג אלכוהול לכל ליטר אויר נשוף מריאוטו.

על-פי הסדר הטיעון שהוצע לפני בית משפט כאמור, עטרה התביעה שיטול על המערער עונש פסילה בפועל של 9 חודשים, פסילה מותנית של 3 חודשים לשושן שנים (בטיעות נכתבות בפרק' שלושה חודשים), קנס וחתיימה על התcheinבות לשושן שנים ע"ס 10,000 ₪.

התביעה, בטיעוניה, הודיעה לבית המשפט שאין למשיב הרשותות קודמות.

בית משפט כאמור, לאחר ששמע את דבריו באיך הצדדים לעונש ולאחר שהזהיר אותם שאין הוא חייב לקבל את הסדר הטיעון, גזר את דין של המשיב תוך סטייה מהסדר הטיעון - בהיבט הפסילה בפועל הטיל בפועל בתיקון 9 חודשים 6 חודשים, ואילו ההתחייבות שהורה למשיב לחתום עליה הייתה ע"ס 5,000 ₪ במקום 10,000 ₪ למשך שלוש שנים. על כך ערעור המדינה.

המדינה, בערעורה, מדגישה בעיקר את הצורך של בית המשפט לכבד את הסדרי הטיעון שנכרכטים בין הצדדים.

עמוד 1

בערעורה היא מצביעה על כך שלמרות הנטען על-ידי הتبיעה בערוכה הדונית יש לערער הרשות קודמות. לעומת זאת, בנסיבות, היה חייב בית המשפט לכבד את הסדר הטיעון.

חריג הדבר שבתי משפט אינם מכבדים הסדרי טיעון שמדוברים על-ידי הצדדים, חריג עוד יותר שבית משפט אינו מכבד את הסדר הטיעון בחרגו לקולא מהעונש המוסכם על-ידי הצדדים, אך מקרים כאלה קיימים.

ההלכה היא, באשר לכבוד הסדרי הטיעון, כפי שנקבע בע"פ 98/1958, **פלוני ב' מדינת ישראל**, נ"ז(1), 577, לפיו:

"הנה כי כן, לפי השקפתך, קיומו של הסדר טיעון הוא שיקול מרכזי בשיקולו של בית המשפט הגוזר את העונש. כלל, בית משפט ... לקיים את הסדרי הטיעון, בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון. עם זאת, תמיד חייב בית משפט עצמו לשקל את השיקולים הרואים לעונש, שכן תפקידו ואחריותו אינם מאפשרים לו להסתתר מאחורי גבה של הتبיעה ...".

בית משפט קמא עיר בוודאי להלכה, לפיה, כאשר מוצג בפניו הסדר טיעון, בין שיקולים לעונש שיקול מרכזי הוא הסדר הטיעון והצורך לכבדו, אבל ברור לי לחלוtin, בנסיבות התקן שבפני, שבית משפט קמא סבר שהتبיעה מנצלת את כוחה הרב כלפי המשיב, שלא היה מיוצג, והציגה בפניו דרישת עונשה מוסכמת בהיבט הפסילה בפועל לפחות, הרבה מעבר למוטל בדרך כלל בהסדרי טיעון על-ידי נאים מיוצגים.

יש לזכור, שעונש פסילת המינימום בעבירה שבה הורשע המשיב, בסופו של יומם, היא שלושה חודשים פסילה בפועל בלבד - מדובר באדם שהוצג בפני בית משפט קמא שאין לו הרשות קודמות ושלתביעה קשיים ראויים להשיג הרשות בעבירות השכרות.

בית משפט קמא, במקרה יוצא וחירג זה, נהג כשרה בכך שלא נعتר באופן עיור להסדר הטיעון וחש שנעשה אי-צדק כלפי המשיב על-ידי הتبיעה.

אכן, הכלל הוא, וכך תמיד, כפי שצייטתי, שיש לכבד הסדרי טיעון, אבל מנגד, בתו המשפט חייבים לשמור על עצמאותם בଘירת הדין, וכאשר הם רואים חשש לאו-צדקה, אין הם צריכים לתת לו יד.

בית משפט קמא נימק מדוע לא כיבד, במקרה זה, את הסדר הטיעון, התייחס לרמת השכרות הלא-גבולה והעובדת שמדובר בנאים שאינם מיוצגים. מדובר בתיר בארץ, שבין היתר, היה מעוניין לסיים את משפטו במהירה, וקבעתו של בית משפט קמא שההסדר מחמיר מדי, על פניו נראה במקומו.

הערעור נדחה.

ניתן והודיע היום ד' תשרי התשע"ז,
06/10/2016 במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט

הוקלד על ידי נופר דודו

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il